

La Universitat d'Estiu de Gandia compleix el seu IX aniversari

Una petita utopia mediterrània

Es pot preveure un nou futur per a la Universitat d'Estiu de Gandia, però ¿on es troba la Menéndez Pelayo en aquest encreuat? De moment, els intel·lectuals han donat la seua opinió a les aules del Palau dels Borja de Gandia. Aquestes són algunes.

Manuel Vázquez Montalbán, escriptor. El conegut novel·lista va obrir la Universitat d'Estiu amb una conferència sobre el tema genèric *La Mediterrània: realitat i metàfora*.

“En la meua valoració, parteixo del dubte que plantejen els organitzadors. Si la Mediterrània és realitat, metàfora, o simplement és una metàfora que ha esdevingut realitat. Dins de la unificació i dominació cultural a la qual ens sotmeten els saxons, els nacionalismes haurien de suposar un retorn als arrels fonamentals derivat d'una por a perdre la pròpia identitat. Però caldria separar aquest tipus de nacionalismes del nacionalisme com a cau. La Mediterrània és una realitat perquè és un lloc on els seus habitants mengen olives, oli i albergínies.”

Javier de Lucas, professor de Filosofia del dret. En una tertúlia improvisada entre alumnes i professors, novetat d'enguany, es van tractar diversos temes com la màfia o la monarquia. De Lucas va afirmar sobre aquesta institució que: “és anacrònica amb la realitat del país, encara que gaudeix d'una popularitat i d'una estabilitat degudes a un interès ocult perquè aquesta institució es mantinga tal qual en un moment en què tota la classe política està patint el desprestigi. És com una necessitat que almenys algú no es desgaste”.

Tomás Calvo, professor d'antropologia. En una taula redona sobre “L'encontre de cultures a la Mediterrània: ¿racisme o integració?” el professor de la Complutense de Madrid va comentar que “el futur d'Europa serà la seua societat multiètnica, multicultural, multirracial i mestissa. Davant d'aquesta situació, les escoles i els mitjans

de comunicació hauran d'educar la població cap a la convivència entre cultures perquè les actituds racistes creixen de manera alarmant, s'estenen els estereotips racials i creix la gravetat dels conflictes interètnics. Els recents successos de Rostov són només un símptoma d'un problema que encara no s'ha desenvolupat plenament. El racisme a Europa serà un fenomen del 2000”.

Amand Blanquer, compositor. El professor del Conservatori de Música de València presentà la seua òpera *El triomf de Tirant* dins de les activitats de la UEG.

“El text no narra la novel·la capítol a capítol, sinó que centra tota la trama literària en la figura del Tirant. La cavalleria, el triomf, l'amo, i la mort són els temes sobre els quals gira la història del personatge. He concebut l'obra al servei del text i de la idea escènica proposada pels dramaturgs. Així, he utilitzat les diverses tendències estètiques que hi ha avui per a compondre una partitura que, amb la posada en escena, siga intel·ligible per a l'espectador sense fer concessions”.

Marie Claire Zimmermann, catedràtica del Centre d'Estudis Catalans. La professora de la Sorbona de París va glossar durant dos dies la figura d'Ausiàs March, autor del qual n'és especialista, i la seua complexa significació. “Va ser el poeta europeu més gran del segle XV, perquè és ell qui va inventar la poesia en català, un fet sense precedents. L'aportació d'aquesta metàfora és una cosa innovadora, és una manera totalment nova de presentar la Mediterrània, no com a realitat, sinó com a objecte per a expressar coses personals interiors. És una poesia immensa que no

té tota la consideració que hauria de tenir. A França sempre tractem de treballar primer sobre la llengua i després sobre la seua obra, i els estudiants experimenten una revelació una vegada el coneixen”.

Josep Piera, escriptor. Joan Fuster també va estar present en el record de la UEG, en boca d'amics, estudiosos i intel·lectuals, durant l'homenatge que se'l va dedicar. Josep Piera va ser el

moderador “sense pretensions d'afalagar, sinó de servir d'anàlisi al que significa Fuster en la nostra biografia personal i col·lectiva. Reflexionar sobre Fuster és reflexionar sobre aquest país. Una època ha quedat enrere amb la mort de l'escriptor i és necessari continuar aquest nou valencianisme que Fuster s'ha inventat o ens ha fet creure que existia, perquè si no, tot l'esforç no ha servit per a res”.

Ata S.M. Jundi, professor de ciències polítiques. Aquest professor de les universitats de Munic i Yarmout va analitzar les causes i conseqüències de la colonització europea en els països àrabs de la Mediterrània. “Totes les forces armades àrabs, en contra de les seues pretensions, tenen un punt en comú: la seguretat del règim. La Lliga Àrab sempre ha estat utilitzada contra pobles i grups *non gratos*. Una de les majors incongruències del món àrab és el manteniment d'una despesa tan elevada en armament quan els països no petrolers són els més endeutats del món, amb la major taxa de creixement mundial i amb una despesa per armament que arriba al 15% del PIB”.

Xavier Mínguez